

Ολυμπικός

ΝΕΑΝΙΚΟ & ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ «ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ»
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2012

57

Νεανικό & Μαθητικό Περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»
20100 Ισθμός Κορίνθου
Τηλ. 27410- 29663
www.apostolospavlos.gr

Περίοδος Β΄, Χρόνος ΣΤ΄
(Περίοδος Α΄: 1994 - 8)

ΤΕΥΧΟΣ 57 (106)

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2012

Συντάσσεται από Μαθητές των Εκπαιδευτη-
ρίων με την γενική επιμέλεια της Διεύθυνσης.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ:

Ανδρέας Κουτσόπουλος, Φιλολόγος

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

Σύλλογος «**ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ**» Σ.Α.

Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα,

Τηλ. 210- 64 43 294

Τύποις: Paper Graph

Προσφέρεται δωρεάν στα μέλη της
Μαθητικής Κοινότητας (μαθητές και εκπ/κούς).

Στους παραλήπτες που αποστέλλεται
ο «Πυρσός» (για ταχυδρομικά κ.ά. έξοδα),

ετήσια εισφορά 15 ευρώ.

Περιεχόμενα

Ο Άγιος Κοσμάς και τα Ελληνικά Γράμματα 147

Ελένη Οικονομοπούλου (100 χρόνια

από τη γέννησή της) 149-150

Η δικαιοσύνη του Αριστείδη 151-153

Εκδηλώσεις των Κατασκηνωτικών μας

Σεμιναρίων 2012 154-155

Η ένδοξος Κοίμησις της Θεοτόκου 156-157

"Αντισταθείτε στην παρακμή" 158-159

Αγιολόγιο 160

Ευαγγελικές Περικοπές 161

Ειδήσεις 162-163

Φιλολογική Γωνιά 164-165

Οι απόφοιτοι των Εκπαιδευτηρίων μας 2011-12... 166

Οι Σπίθες του "Πυρσού" 167

Εξώφυλλο: Χαρούμενες στην Κατασκήνωση, κάτω από την ευλογία του Αγ. Κοσμά, στον οποίο τιμάται το κατασκηνωτικό προσευχητήριο.

Οπισθόφυλλο: Μαθητές μας στον προαύλιο χώρο των Εκπαιδευτηρίων μας.

Ύψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

**«Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός,
τῆς εὐσεβείας τό ἀήπτητον τρόπαιον,
ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου,
ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός,
τό τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα».**

Ὁ Ἅγιος Κοσμάς καὶ τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα

«Καλύτερα σχολεῖα παρὰ βρύσες καὶ ποτάμια.»

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἀγ. Κοσμά (24 Αὐγούστου) μᾶς παρακινεῖ νὰ ρίξουμε προσεκτικὲς ματιὲς στὴν προσφορά του.

Δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἄλλος στὰ χρόνια τῆς σκλαβιάς τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ ποὺ νὰ πρόσφερε γιὰ τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα τόσα πολλὰ ὅσα ὁ Ἀγ. Κοσμάς. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς στὴ νεοελληνικὴ βιβλιογραφία ἀναφέρεται ὡς ὁ Μεγάλος Διδάσκαλος τοῦ Γένους. Σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς Διδαχὲς του ἀναφέρεται στὸ θέμα τῆς ἐπίδρασης τῆς παιδείας μέσω τοῦ Σχολείου. «Λοιπόν, τέκνα μου», τόνιζε πολλὲς φορές στοὺς ἀκροατές του, «πρὸς διαφύλαξιν τῆς Πίστεως καὶ ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος, φροντίσατε νὰ συστήσετε ἀνυπερθέτως σχολεῖον ἑλληνικόν».

Γιὰ τὰ Γράμματα, πρὸς διδαχὴ

καὶ μίμηση τῶν χριστιανῶν προβάλλει τὸ παράδειγμα τοῦ προφήτη Μωϋσῆ: «Σαράντα χρόνους σπούδαζε ὁ Μωϋσῆς γράμματα. Ἔτσι πρέπει καὶ μεῖς, νὰ σπουδάσουμε καὶ νὰ μαθαίνουμε γράμματα. Γιὰ νὰ ἡξεύρωμεν, ποῦ περιπατοῦμεν...». «Σὰς συμβουλευώ νὰ ἔχετε σχολεῖα γιὰ νὰ καταλαβαίνετε τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ νὰ μὴ περιπατῆτε στὸ σκότος...». «Νὰ βρῆτε ἓναν διδάσκαλον καὶ νὰ τὸν πληρῶνετε γιὰ νὰ μαθαίνῃ τὰ παιδιὰ σας. Ἀμαρτάνετε πολὺ νὰ τὰ ἀφήνετε ἀγράμματα καὶ τυφλά. Νὰ μὴ φροντίζετε μόνο νὰ τοὺς ἀφήνετε πλούτη καὶ ὑποστατικά...».

«Εἶναι καλὸ νὰ βάλετε ὅλοι σας, νὰ κάμετε ἓνα 'ρεφενέ' (συνεισφορά), νὰ βάλετε καὶ ἐπιτρόπους νὰ κυβερνοῦν τὸ σχολεῖον, νὰ βάνουν

Κάθε μήνα

«Τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς, τῆς κορυφῆς τῶν Ἀποστόλων, Παύλου τὸν ζηλωτὴν εὐφημήσωμεν, Κοσμᾶν τὸν Ἰσαπόστολον».

διδάσκαλον καὶ νὰ μανθάνουν γράμματα ὅλα τὰ παιδιὰ, πλούσια καὶ πτωχά. Ἀπὸ τὸ σχολεῖον μανθάνομεν, τί εἶναι ἡ ἁγία Κοινωνία, τί εἶναι τὸ Βάπτισμα, τί εἶναι τὸ Εὐχέλαιον, ὁ τίμιος Γάμος, τί εἶναι ψυχὴ, τί εἶναι κορμί, τὰ πάντα ἀπὸ τὸ σχολεῖον τὰ μανθάνομεν.»

Δὲν ὑπάρχει ἄλλος στήν νεοελληνικὴ ἱστορία ἐκτὸς τοῦ Ἀγίου Κοσμᾶ πού, παρὰ τὴν τόση ἀντίδραση ποὺ συνάντησε, νὰ ιδρύσει καὶ νὰ ὀργανώσει τόσα πολλὰ σχολεῖα γιὰ τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ μαρτυρεῖται ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐρευνητὲς τῶν χρόνων τῆς σκλαβιάς.

Εγραφε ὁ Ἅγιος στὸν ἀδελφὸ του Χρῦσανθο λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ μαρτυρικό του τέλος: «Ἔως τριᾶκοντα ἐπαρχίας περιῆλθον, δέκα σχολεῖα ἑλληνικὰ ἐποίησα, διακόσια διὰ κοινὰ γράμματα».

Οἱ περισσότερες ἀπὸ τίς ἐπιστολές του ποὺ διασώθηκαν ἔχουν γιὰ θέμα τὸ σχολεῖο, αὐτὸ ποὺ ἦταν ὁ μεγάλος πόθος καὶ ἡ λαχτάρα του.

Ο Ἅγιος προσπαθοῦσε νὰ κινήσει τὸ ἐνδιαφέρον τῶν πιστῶν στήν πιὸ ἐπείγουσα ἀνάγκη ποὺ εἶχε τότε τὸ Γένος. Πρὸς

τὸ παρόν, ἔλεγε, δὲν χρειάζονται ἄλλοι ναοί... Οἱ πιὸ πολλές ἐκκλησίες δὲν ἐνισχύουν τὴν πίστη μας ὅσον καὶ ὅπως πρέπει, ἐὰν οἱ χριστιανοὶ δὲν εἶναι φωτισμένοι ἀπὸ τὰς παλαιάς καὶ νέας Γραφάς. «Ἡ πίστη μας δὲν ἐστερεώθη ἀπὸ ἀμαθεῖς ἀγίους ἀλλὰ ἀπὸ σοφούς καὶ πεπαιδευμένους, οἵτινες καὶ τὰς ἁγίας Γραφάς μᾶς ἐξηγήσαν καὶ διὰ θεοπνεύστων λόγων ἀρκούντως μᾶς ἐφώτισαν.»

Ἄς σημειωθῇ τέλος, ὅτι ἡ παιδεία τοῦ Ἀγ. Κοσμᾶ καὶ ἡ παιδεία τοῦ κόσμου ἀπέχουν πολὺ μεταξύ τους. Οἱ κοσμικοὶ θέλανε καὶ θέλουν μία παιδεία ποὺ μονάχη της ...σκοτίζει τὸ μυαλό. Ὁ Ἅγιος ἤθελε τὴν παιδεία ποὺ φωτίζει τὸν νοῦν «ὥσάν τὸν ἥλιον». Τὸ δίπτυχό της ἐλληνορθόδοξης παιδείας ὁ Ἀγ. Κοσμᾶς ὄχι μόνο τὸ δίδασκε, ἀλλὰ καὶ τὸ σφράγισε μὲ τὴ θυσία καὶ τὸ μαρτύριό του.

Ὁ μεγάλος Διδάχος μὲ τὸ παράδειγμά του δείχνει στὸν καθένα μας τὸ χρέος ποὺ ἔχει στὶς σκληρὲς μέρες ποὺ ζοῦμε.

**Καλὴ χρονιά!
Μὲ θεορμὲς εὐχές,
Χ.Γ.Κ.**

Ελένη Οικονομοπούλου

(Η χριστιανή μουσουργός)

Γεννήθηκε στην Πάτρα το 1912, πέμ-
μπο παιδί από έξι μιας εκλεκτής
οικογένειας μεγαλεμπόρου. Ήταν ένα εξαί-
ρετο, χαριτωμένο κι ευγενικό πλάσμα. Από
την οικογένειά της είχε πάρει καλές υγιείς
βάσεις. Έφυγε από τον κόσμο μας στις 28
Απριλίου 1999.

Η Ελένη Οικονομοπούλου δεν ήταν
μόνο μεγάλη συνθέτης. Ήταν μια
μεγάλη καρδιά που ακτινοβολούσε ευγέν-
εια και καλοσύνη και που χάριζε πάντα
ένα ζεστό χαμόγελο σ' όποιον την πλησί-
αζε. Την κοσμούσε μεγάλη αυτοπειθαρχία.
Διακρινόταν για
την ασυναγώνιστη
ευσυνειδησία της.
Στην εργασία της
προσηλώνονταν με
σύστημα. Εργαζό-
ταν ασταμάτητα.
Ήταν ένα νοικο-
κυρεμένο μυαλό.
Πάλευε κυριολε-
κτικά ώρες πολλές
μέσα στην ένταση
της υποχρεωτικής
αυστηρότητας και
πειθαρχίας που
επέβαλε η εργα-
σία της. Τα μέλη
της χορωδίας συγκεντρώνονταν απόγευμα
για πρόβα, ενώ εκείνη άρχιζε τη δική της
πρόβα από το πρωί. Ήξερε να αντιμετωπίζει
όλες τις περιπτώσεις με ευστροφία θέτοντας
πάντα σε χρήση την αδιαμφισβήτητη ικανό-
τητά της ως μαέστρου και όχι μόνον.

Η Ελένη Οικονομοπούλου ήταν ιδρυ-
τικό μέλος της Ορθόδοξης Αδελ-
φότητας «Ευσέβεια». Αν και ήταν άριστη
μουσουργός και μαέστρος δεν επεδίωξε
ποτέ την προβολή της. Μετρημένες ήταν οι
φορές που έβγαине σε δημόσιες εκδηλώσεις
παρουσίασης των έργων της και αυτές λόγω
του ότι το επέβαλαν οι περιστάσεις.

Από πολύ νέα μπήκε στο χώρο της
σύνθεσης, καθώς έγραψε κλασσική
μουσική, πριν ασχοληθεί με τη δημιουργία
των ορατορίων. Εργάστηκε συστηματικά
και άοκνα, αφήνοντας στην πατρίδα μας
σπουδαία μουσι-
κή παραγωγή ως
μουσουργού. Τα
τραγούδια της ξε-
περνούν τα εκατό
και ήταν για τον
Θεό, για την πα-
τρίδα, τη φύση,
την οικογενειακή
και σχολική ζωή,
για τον αγώνα τον
καλό, για του κό-
σμου την ειρήνη.
Από την «Πηγή
του Χωριού μου»
ως τα δύο ανυπέρ-
βλητα ορατόρια «Ο
Κοινωνικός» και τα «Θεοφάνεια».

Η χορωδία που διεύθυνε
η Ελ. Οικονομοπούλου

Η χορωδός κ. Καίτη Τρύφωνα - Μπί-
ρη αναφέρει χαρακτηριστικά για
την Ελένη Οικονομοπούλου: «Όπως ήταν
απ' έξω, έτσι ήταν και μέσα της... Τραγου-
δούσαμε τον "Κοινωνικό" και κλαίγαμε από

βαθιά συγκίνηση».

Ο σπουδαίος μουσικοδιδάσκαλος κ. Δ. Κανάρης - μεταξύ των μαθητών του υπήρξαν και οι Χατζηδάκης και Θεοδωράκης - μνημονεύοντας την Ελένη ως την καλύτερή του μαθήτριά, είχε αναφέρει τα εξής βαρυσήμαντα λόγια: «Δεν μπορώ να ξεχάσω την απλότητα και την ταπεινοφροσύνη της. Στον μουσικό τομέα είχε αξιοσύ- νες εξαιρετικές. Μερικές σπάνιες. Έπαιζε καταπληκτικό πιάνο. Κυρίως όμως είχε μια εκπληκτική παρουσία στο πόντιο, κατά τη διεύθυνση των μουσικών της έργων. Τότε μεταμορφωνόταν. Είχε μια στιβαρότητα μοναδική για γυναίκα διευθυντή χορωδίας. Εκείνο, όμως, που κρίνω ως εξαιρετικό, είναι το πώς παρακολουθούσε την ορχήστρα που δεν έπαιζε ζωντανά (play back) και κατάφερνε με μοναδική ετοιμότητα και αυτοσυγκέντρωση να δίνει ατάκες στην χορωδία χωρίς άλλη εξωτερική βοήθεια. Ήταν σαν να είχε έναν

ρυθμοδότη μέσα της».

Ο χώρος της εργασίας είναι η πιο ενδεδειγμένη προϋπόθεση για να διαμορφώσει κανείς άποψη για κάποιον άνθρωπο. Εκεί ξεδιπλώνεται η αξιοσύνη του, εκεί οι ποικίλες αντιδράσεις του, εκεί η συμπεριφορά του. Η μεγάλη πίεση, που προέρχεται από τον φόρτο και τα προβλήματα που αναφύονται πάνω στην ώρα της δουλειάς, αποκαλύπτει τις δυναμικές που έχει ο χαρακτήρας ενός ανθρώπου. Γι' αυτό και μεις με πολύ συντομία ξεδιπλώσαμε την προσωπικότητά της μέσα από το χώρο που εργάστηκε.

Τέτοιες μορφές εκλεκτές, σαν την Ελένη Οικονομοπούλου, με βαθιά πίστη στο Θεό και εξαιρετικά χαρίσματα, οφείλουμε να τις προβάλλουμε. Ιδιαίτερα στη σημερινή εποχή

που κυριαρχεί η παραφωνία μηνυμάτων και η σύγχυση προβολής προτύπων αμφίβολης προέλευσης και ιδιοτελών κινήτρων.

Αικ. Τακ.

Βοηθήματα:

«Ελένη Ν. Οικονομοπούλου η μουσουργός (1912 - 1999), εκδόσεις Κάλαμος 2000.

Περιοδικό «Ακτίνες», Μάιος 1966.

Περιοδικό «Κόσμος της Ελληνίδος», Ιούνιος-Ιούλιος 1999, τεύχη 460-461.

Περιοδικό «Η Ζωή του Παιδιού», φ. 1108, 20.7.99. σελ. 130.

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

‘Η δύναμις τῆς πίστεως.

Μουσική Ε. Ο.

Allegretto

Μὴ φοβηθῆς τὸ θάνατον ποὺ ἀπλωσῇ
τὴν ρίζαν τοῦ βαθύτου στο γόνιμα,
κι' ἂς σπάζῃ τὴν κορφή τοῦ ὀνείρου
καὶ τὰ πυκνὰ κλάδια τοῦ ἀνέμου.

Μὴ φοβηθῆς πτόν ποὺ ἐσπληρῇ
στὴν πίστι ἐπὶ τὴν θλίψιν,
τὸν εἶδα στὴ ζωὴν νῆ μάγισσας,
μὰ πάντα ἀνίκητο τὸν εἶδα.

Το τραγούδι "Μη φοβηθείς" σε στίχους Ι. Πολέμη. Είναι η πρώτη τυπωμένη εργασία της η οποία κυκλοφόρησε σε χιλιάδες αντίτυπα.

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΕΪΔΗ

της συγγραφέως *Μαρίας Γουμενοπούλου*

Από τα π ο λ ύ αρχαία χρόνια, οι άνθρωποι συνήθιζαν να έχουν αρχηγούς για να τους διοικούν. Τους στρατηγούς για τον πόλεμο και τους πολιτικούς για τον καιρό

της ειρήνης.

Κάθε φορά που αυτοί οι αρχηγοί ήταν άνθρωποι συνετοί, μυαλωμένοι και δίκαιοι, όλα πήγαιναν καλά και ερχόταν προκοπή και ευτυχία στη χώρα που τους είχε. Κάθε φορά, όμως, που οι αρχηγοί ήταν άδικοι, σκληροί και άμυαλοι, όλα τα κακά και όλες οι δυστυχίες έβρισκαν το κράτος και τους ανθρώπους.

Ανάμεσα στους καλούς αρχηγούς της Αρχαίας Ελλάδας, που τ' όνομά του θα μείνει αθάνατο στους αιώνες, είναι ο Αριστείδης ο δίκαιος. Με το σωστό του λόγο, έσωσε πολλές φορές την Ελλάδα από τον κίνδυνο να σκλαβωθεί από τον

αμέτρητο στρατό των Περσών. Εκτός απ' αυτό όμως ο Αριστείδης επειδή είχε ένα χαρακτήρα πιο λαμπερό κι από διαμάντι, κάθε φορά που μιλούσε ή αποφάσιζε κάτι, έδινε στους άλλους με το παράδειγμά του ένα υπέροχο μάθημα.

Και φαίνεται ότι έτσι δίκαιος και φωτεινός, δηλαδή να θέλει να δίνει το καλό παράδειγμα στους άλλους, ήταν από μικρό παιδί, αν κρίνουμε από το παρακάτω περιστατικό των παιδικών του χρόνων.

Βρισκόμαστε στα 530 π.Χ. Στον κήπο του αρχοντικού σπιτιού τού Καλλία, θείου του Αριστεΐδη, πέντε αγόρια από 7 ως 11 χρονών παίζουν ξεφωνίζοντας. Το παιχνίδι τους είναι ζωηρό και συνεχώς διακόπτεται από τσακωμούς και παρεξηγήσεις. Ο πλούσιος Αθηναίος Καλλίας, παρακολουθεί τα παιδιά που παίζουν από το ανοικτό παράθυρο, και σκέπτεται:

«Πάλι ανταγωνισμός! Το κάθε παιδί θέλει να γίνει το δικό του, έστω και αδικώντας τους άλλους».

Κάποια στιγμή, μια από τις θεραπαινίδες της γυναίκας τού Καλλία πέρασε πλάι από τα παιδιά κρατώντας ένα καλάθι σύκα. Μόλις τα είχε φέρει ένας χωρικός από τα πε-

ριβόλια της Αττικής και τα πήγαινε μέσα στο σπίτι. Τα παιδιά που την είδαν σταμάτησαν το παιχνίδι φωνάζοντας:

-Σύκα, σύκα, θέλουμε σύκα!!!

Η Γοργώ, η μικρή θεραπαινίδα που αγαπούσε τα παιδιά, έβγαλε κάμποσα σύκα από το καλάθι που κρατούσε και τα ακούμπησε πάνω στο μαρμάρινο πάγκο που ήταν στη μέση του κήπου.

Ο Αριστείδης αγαπούσε πάρα πολύ τα σύκα. Έτρεξε από τους πρώτους.

-Μοιράστε τα, τους είπε η Γοργώ και έφυγε με τα υπόλοιπα.

Πρώτος που τα δοκίμασε ήταν ο Αριστείδης. Έφαγε το πρώτο, έφαγε το δεύτερο και ετοιμαζόταν να φάει και τρίτο, όταν είδε τον μικρό Αριστόδημο που ήταν μόλις επτά χρονών να παιδεύεται να καθαρίσει ακόμα το πρώτο και να μην τα καταφέρει.

-Για σταθείτε, για σταθείτε, πετάχτηκε τότε ο Αριστείδης. Έτσι που πάμε άλλος θα πάρει πολλά και άλλος λίγα. Πρέπει να τα μοιραστούμε. Αφήστε τα όλα κάτω. Τα παιδιά έκαναν ό,τι τους είπε. Μέτρησε τότε τα σύκα, ήταν δέκα τρία.

-Να πάρουμε όλοι από δύο και τα τρία που θα περισσέψουν να τα πάρει όποιος κερδίσει στο παιχνίδι, είπε κάποιο παιδί.

-Να πάρουμε όλοι από δύο και τα τρία που θα περισσέψουν να τα

μοιραστούμε μισά μισά, είπε ένα άλλο.

-Να πάρουμε όλοι από δύο και τα τρία που θα περισσέψουν να τα πάρουν οι τρεις μεγαλύτεροι, είπε το μεγαλύτερο παιδί.

-Όχι, όχι, είπε τότε σοβαρά και σταθερά ο μικρός Αριστείδης. Μας ανήκουν από τρία στον καθένα. Μόνον που εγώ, επειδή έχω φάει κιόλας άλλα δύο, θα πάρω μόνο ένα. Αυτό είναι το δίκαιο.

Τα μάτια των παιδιών γύρισαν και κοίταξαν τον Αριστείδη με θαυμασμό. «Μπορούσε να μην αναφέρει πόσα έφαγε, σκέφτηκαν όλα. Αφού κανείς μας δεν το θυμήθηκε. Μπράβο του, όμως». Και στα παιδικά μάτια τους φάνταζε το πρόσωπο του Αριστείδη φωτεινό.

Όταν τα παιδιά ξεμπερδεψαν από τα σύκα που τα μοίρασαν με το δίκαιο τρόπο που πρότεινε ο Αριστείδης, συνέχισαν το ζωντανό παιχνίδι τους.

«Μπα, μπα, αναρωτήθηκε ο Καλλίας, που τα έβλεπε από το παράθυρο. Δεν βλέπω άλλους τσακωμούς. Νάναι που γλυκάθηκαν από τα σύκα της Γοργώς;».

Δεν ήταν βέβαια τα σύκα της Γοργώς που γλύκαναν τις ψυχές των παιδιών και τα έκαναν να παίζουν χωρίς ανταγωνισμούς και αδικίες. Ήταν ο λόγος του Αριστείδη που τα δίδαξε πως πιο πολλή γλύκα κι απ' τα σύκα έχει το συναίσθημα πως δεν αδικήσες.

«ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ο ΔΙΚΑΙΟΣ»

Ο ξακουστός «Αριστείδης ο Δίκαιος» γεννήθηκε το 540 π.Χ. Υπήρξε ένας από τους στρατηγούς της μάχης του Μαραθώνα (490 π.Χ.) και ανακηρύχθηκε άρχοντας το 489. Επειδή, όμως, από φόβο παραγκωνίσεως των δικαιωμάτων των γεωργών και παραμελήσεως της γεωργίας, αντιστάθηκε στο ναυτικό πρόγραμμα του Θεμιστοκλή που υποστήριζε την κατασκευή μεγάλου στόλου, εξοστρακίστηκε το 482.

Σύμφωνα με την παράδοση, όταν τέθηκε σε ψηφοφορία η εξορία του (ο εξοστρακισμός του), ένας αγράμματος Αθηναίος, που δεν γνώριζε ούτε κατ' όψιν τον Αριστείδη, ζήτησε απ' αυτόν τον ίδιο να του γράψει πάνω στο όστρακό του το όνομα «Αριστείδης». Τότε, χωρίς ν' αποκαλύψει την ταυτότητά του, ο Αριστείδης ρώτησε τον άγνωστο συμπολίτη του τι κακό είχε κάνει ο Αριστείδης και ψήφισε την καταδίκη του. Ο αγράμματος πολίτης τού απάντησε ότι δεν μπορούσε ν' ακούει διαρκώς να τον ονομάζουν δίκαιον. Και ο Αριστείδης, χωρίς να διστάσει, χάραξε το όνομά του πάνω στο όστρακο...

Ο Αριστείδης πέθανε το 468 πάμπτωχος, αν και στα χέρια του είχαν βρεθεί οι θησαυροί της Ελλάδος. Το χαρακτηριστικό τού ανδρός, πέρα από τη μεγάλη σύνεση και την υποδειγματική φιλοπατρία του, ήταν η δικαιοσύνη. Γι' αυτό και παραδίδεται ανά τους αιώνες ως «ο Δίκαιος Αριστείδης».

Η ζωή και το παράδειγμά του είναι πολύ διδακτικό, ιδιαίτερα σήμερα, για την πολιτική ηγεσία και το λαό της πατρίδας μας.

Εκδηλώσεις των Κατασκηνωτικών

Το σύνθημά μας:

Στο προσευχητήριό μας
δοξολογούμε τον Κύριο. «Σέ
ὕμνουμεν, σέ εὐλογοῦμεν, σοί
εὐχαριστοῦμεν...»

Ἐλα, φιλόανθρωπε Κύριε. «Σε
περιμένει μια βασανισμένη γη,
ματωμένη, σταυρωμένη, με
βαθιά πληγή».

Σκέψη, μελέτη και
περισυλλογή στα
Κατασκηνωτικά μας
Σεμινάρια.

μας Σεμιναρίων 2012

“Αντισταθείτε στην παρακμή”

- Τα νιάτα μετά τον θρίαμβο: νικητές της ζωής.

- «Η σωματική γυμνασία προς όλίγον έστιν ωφέλιμος» (Α΄ Τιμ. δ΄, 8).

- Ο Χριστός είναι που δίνει...

...τη χαρά και τη γαλήνη.

Η ΕΝΔΟΞΟΣ ΚΟΙΜΗΣΙΣ

«Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου,
οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται,
καὶ Ἀγγέλων γένηθε τὰ στρατεύματα»

(Στιχηρόν στην εορτή της Κοιμήσεως)

Λίγο πριν την Κοίμηση της Θεοτόκου, σενέβη τούτο το θαυμαστό γεγονός. Οι Απόστολοι δεν ήταν όλοι στα Ιεροσόλυμα. Οι περισσότεροι από αυτούς βρίσκονταν σε μακρινούς τόπους, κηρύττοντας το Ευαγγέλιο. Ξαφνικά, όμως, δύναμη πνεύματος αγίου, τους “ανήρπασε”, συναθροίζοντάς τους γύρω από την κλίνη στην οποία είχε εναποτεθεί η Θεοτόκος αναμένουσα τη στιγμή της αποδημίας της.

Όταν το ιερό σκήνος της Παναγίας ήταν άπνουν και οι οφθαλμοί της κλείσθηκαν, τότε οι Απόστολοι το σήκωσαν από την κλίνη στην οποία αναπαυόταν και το μετέφεραν στην Γεθσημανή, όπου ήταν ετοιμασμένο το μνήμα. Και ενώ η αγία εκείνη συνοδεία πορευόταν άλλοτε μεν ψάλλοντας, άλλοτε δε με σιωπή, σημειώνει η ι. Παράδοση, ακούγονταν ύμνοι αγγελικοί εξ ουρανού.

Καθ’ οδόν, όμως, τους συνάντησε ιουδαϊκός όχλος, ο οποίος μόλις πληροφορήθηκε ότι το ι. λείψανο ανήκει στη μητέρα του Ιησού, λόγο φανατισμού προσπάθησαν μερικοί να σταματήσουν την κλίνη. Μόλις πλησίασαν οι δράστες, αμέσως τυφλώθηκαν και ενός που ήδη έψαυε το εκφερόμενο πανάγιο λείψανο, τού κόπηκαν αοράτως τα χέρια.

Σύμφωνα με την ιστορία που βεβαιώνει η παράδοση, κατά θεία οικονομία έλειπε ο απόστολος Θωμάς και στην περίπτωση αυτή. Έφτασε, όμως, μετά από τρεις ημέρες και παρακάλεσε τους Αποστόλους να τον συνοδεύσουν στον Τάφο της Παναγίας. Όταν έφτασαν και άνοιξαν τον Τάφο, κατάπληξη και θάμβος κατακυρίευσε όλους. Η Παναγία ανέστη και σωματικώς ανελήφθη από της γης εις τους ουρανούς!

Αυτήν ακριβώς την παράδοση απηχεί και ο υμνωδός όταν ψάλλει εκ μέρους της Θεομήτορος:

“Απόστολοι εκ περάτων συναθροισθέντες ενθάδε, Γεθσημανή τω χωρίω κηδεύσατέ μου το σώμα. Και συ Υιέ και Θεέ μου παράλαβέ μου το πνεύμα”.

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ο ενταφιασμός της Θεοτόκου ήταν ιερό καθήκον των αγίων Αποστόλων. Έπρεπε να ενταφιάσουν το σώμα της Μητέρας του Διδασκάλου τους. Αυτοί, λοιπόν, τύλιξαν το σεπτό σώμα της με σινδόνα και το μετέφεραν στον τάφο. Ο άγιος Ιωάννης Δαμασκηνός σημειώνει: “Σε των Αποστόλων ο δήμος, την αληθή Κιβωτόν, και εν τω τάφω θέμενοι (αφού τοποθέτησαν)... επί την αληθή της Επαγγελίας παρέπεμπον γην, την άνω, φημί (λέγω), Ιερουσαλήμ, την πάντων των πιστών Μητέρα, ής (της οποίας) τεχνίτης και Δημιουργός ο Θεός”.

Κατά τον ι. Δαμασκηνό, οι αγγελικές δυνάμεις βρίσκονται σε εξαιρετική κίνηση. Δορυφορούν το πανάγιον σώμα και το συγκαλύπτουν με τας πτέρυγας τους. Την περικυκλώνουν ενώπιον του θρόνου του δεδοξασμένου Ιησού. Και κατά την διάρκεια λένουν:

“Ποία είναι αυτή που ανεβαίνει προς τα άνω ολόλευκη, που προβάλλει σαν την αυγή και η οποία είναι καλή όπως η σελήνη και εκλεκτή όπως ο ήλιος; Πόσον έγινε ωραία! Πόσον έγινε γλυκειά! Συ είσαι το λουλούδι της πεδιάδος, το κρίνον των κοιλάδων. Σε έβαλεν ο βασιλεύς εις το ταμείον Του”.

Με ένθεον θαυμασμόν οι πιστοί μπροστά στο παράδοξο θέαμα, ψάλλουν τον υπέροχο ύμνο:

“Ω του παραδόξου θαύματος! Η πηγή της ζωής, εν μνημείω τίθεται, και κλίμαξ προς ουρανόν, ο τάφος γίνεται. Ευφραίνου Γεθσημανή, της Θεοτόκου το άγιον τέμενος. Βοήσωμεν οι πιστοί, τον Γαβριήλ κεκτημένοι ταξίαρχον. Κεχαριτωμένη χαίρε, μετά σου ο Κύριος, ο παρέχων τω κόσμω, δα σου το μέγα έλεος”.

Θαυμάζει και χαίρεται όλο το γένος των πιστών Χριστιανών! Ο επίγειος ουρανός ανέρχεται πλέον και κατοικεί σε ουράνια και άφθαρτη γη. Η βασίλισσα Θεοτόκος εισέρχεται εις τα άνω βασίλεια, για να αναπαυθεί κοντά στον Υιόν της. Το προλέγει και ο ψαλμωδός: “η βασίλισσα παρέστη εκ δεξιών σου εν ιματισμώ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη” (Ψαλμ. μδ΄, 10) .

Αικατ. Σιναία

¹ “Οι βίοι των αγίων”, Μιχ. Γαλανός, εκδ. “Αποστολική Διακονία”, τόμος 3ος, σελ. 52-56

² “Η Παναγία”, Αρχιμ. Π. Χριστοδουλιά, εκδ. “Ζωή”, 6η έκδ., 1999, σελ. 180, Αθήναι.

³ “Μηναίον Αυγούστου”, εκδ. “Αποστολική Διακονία”, σελ. 190.

⁴ Αγία Γραφή, “Η Παλαιά Διαθήκη μετά συντόμου ερμηνείας – Ψαλμοί”, Π.Ν. Τρεμπέλα, εκδ. “Ο Σωτήρ”, τόμος 10ος, εκδ.4η, 1999, Αθήναι, σελ. 189

" ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ

(Εισήγηση στο Γενικό Σύνθημα: «Αντισταθείτε στην παρακμή»)

Αγαπητά μας αδέρφια, αγαπητά μας παιδιά.

Ηρθαμε και φέτος στην Κατασκήνωση για να κάνουμε πιο όμορφη και αυθεντικά υπεύθυνη τη ζωή μας. Για να πετύχουμε το στόχο μας, είναι απαραίτητο να εστιάσουμε εξ αρχής την προσοχή μας στα εμπόδια που προβάλλουν αρνητικά στην πρόοδό μας. Ποια είναι αυτά και πώς μπορούν να υπερνικηθούν;

Πρώτα είναι οι ύπουλοι εχθροί που ζητούν να κλέψουν τη σκέψη μας και να τη μετατρέψουν σε δικό τους εργαλείο.

Δεύτερον. Είναι αυτοί που επιζητούν να μπερδέψουν τη γλώσσα μας και να μας σπρώξουν στην παραποίηση του τρόπου της έκφρασής μας, ώστε να πέφτουμε σε σύγχυση και ασυνεννοησία.

Τρίτον. Είναι αυτοί που επιδιώκουν να χαλάσουν τη φωλιά μας, η οποία δεν είναι άλλη παρά η αγκαλιά της οικογένειάς μας.

Οι δυνάμεις του κακού έχουν ήδη εισορμήσει στη χώρα μας και επιδιώκουν να μας αιχμαλωτίσουν ηθικά για να χάσουμε την πνευματική ελευθερία μας και να γίνουμε φερέφωνά τους. Η σκέψη μας κινδυνεύει να χάσει τη σωστή λειτουργία της και να μην ενεργεί σύμφωνα με τα πεπρωμένα της φυλής μας. Η φωνή μας δεν θα κανοναρχείται πλέον με βάση τα ιδανικά μας. Το οικογενειακό μας άσυλο θα αλωθεί από τους εχθρούς του Έθνους.

Επιθυμία μας είναι να συνειδητοποιήσετε, σήμερα, πόσο μεγάλο κακό είναι, όταν συμβεί ο εχθρός της πνευματικής μας υπόστασης να αλλοιώσει τη σκέψη μας, να μπερδέψει την έκφρασή μας και να κουρσέψει τα σπίτια μας. Τα πάντα μας φωνάζουν: Αντίσταση.

Όπως συνέβη κατά την 28η Οκτωβρίου του 1940 που όλοι οι Έλληνες σαν ένας άνθρωπος όρμησαν εναντίον του εισβολέα, έτσι και από τις τελευταίες ημέρες του Απριλίου 1941 ενώ-

θηκαν σε κοινή προσπάθεια εθνικής αντίστασης εναντίον του εχθρού. Η Ελλάδα μας έφερε τότε μαρτυρικά το σταυρό της υποδούλωσης και της καρτερίας.

Πρώτη σκέψη των Ελλήνων, τότε, ήταν η «εθνική αντίσταση». Αυθόρμητα οι Έλληνες έστρεψαν όλοι τα νώτα προς τους κατακτητές. Αρχικά τηρούσαν παθητική αντίσταση. Το σύνθημα που επικρατούσε ήταν η άγνοια και η περιφρόνησή τους.

Την αγανάκτηση του Ελληνικού Λαού εξέδηλωσε από τις πρώτες ημέρες και ο αοίδιμος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χρύσανθος, ο οποίος όταν κλήθηκε να ορκίσει την σχηματισθείσα Κυβέρνηση της Κατοχής προέβαλε αμέσως την άρνηση να την ορκίσει, με κίνδυνο τη ζωή του.

Ο λεοντόκαρδος Αρχιεπίσκοπος δέχθηκε όρθιος το γερμανό στρατηγό Στούμμε, χωρίς να του προτείνει να καθίσει. Με αυτή τη ψυχρή στάση του τον άφησε να εννοήσει ότι ο ελληνικός λαός είχε ιδανικά και πάντοτε πίστευε εις αυτά. Ο γερμανός στρατηγός έκπληκτος για αυτήν την «υποδοχή» επιχείρησε προς στιγμή να υποδείξει στον Αρχιεπίσκοπο ότι η Εκκλησία είχε υποχρέωση να καθοδηγήσει το λαό για να συνεργαστεί αρμονικά με τις αρχές κατοχής. Ο Αρχιεπίσκοπος του απάντησε: «Η Ελληνική Εκκλησία βρέθηκε πάντοτε στο πλευρό του λαού και στους αγώνες του άξια της εμπιστοσύνης του. Και το ίδιο θα πράξει και κατά την κρίσιμη αυτή περίπτωση». Ο άγιος Ποιμενάρχης έδωσε λακωνικά την απάντηση στον κατακτητή ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία και ο λαός της, αντί οποιασδήποτε θυσίας, είναι αποφασισμένοι να μην αλλάζουν τα πιστεύματά τους. Μετά από μια ολιγόλεπτη σιωπή ο γερμανός στρατηγός υποκλίθηκε στον Αρχιεπίσκοπο και αναχώρησε.

Πρέπει να αναφερθεί εδώ και το γενναίο αντιστασιακό πνεύμα που εκδηλώθηκε κατά

στην παρακμή "

των φετινών Κατασκηνωτικών μας Σεμιναρίων)

την 31η Μαΐου του 1941. Δύο νεαροί σπουδαστές μισούσαν, όπως ολόκληρος ο αθηναϊκός λαός, το σύμβολο της υποδούλωσης, δηλαδή τη σημαία με τον αγκυλωτό σταυρό που κυμάτιζε πάνω από τον ιερό βράχο. Αυτά τα δύο παλικάρια σκαρφάλωσαν κρυφά και κατέρριψαν με προφανή κίνδυνο της ζωής τους τη σημαία των κατακτητών από τον βράχο της Ακρόπολης. Η επαναστατική αυτή πράξη έδωσε την αφορμή να εκδηλωθεί έντονα η μεταξύ του ελληνικού λαού αλληλεγγύη και συσπείρωση ενάντια στους κατακτητές.

Αξιωματιμόνευτος είναι από την πρώτη περίοδο της εθνικής αντίστασης και ο πρώτος εορτασμός της επετείου της 28ης Οκτωβρίου (1941) στην Αθήνα. Οι κατακτητές είχαν λάβει εναντίον του λαού μέτρα για την τρομοκρατήσή του. Αλλά, κατά την 28η Οκτωβρίου του 1941 οι Αθηναίοι παρήλασαν κατά χιλιάδες μπροστά στο μνημείο του άγνωστου στρατιώτη και με άνθη έραναν το συμβολικό μνημείο. Η σιωπηρή αυτή εκδήλωση των αισθημάτων του λαού μας έφερε σε πλήρη αμηχανία τους κατακτητές.

Μέχρι των πρώτων ημερών του Μαΐου 1941 όλη σχεδόν η Ελλάδα είχε καταληφθεί από τους κατακτητές. Έμεινε μόνο η Κρήτη. Στις 20 Μαΐου άρχισαν να καταφθάνουν τα πρώτα κύματα γερμανικών αεροπλάνων στην Κρήτη. Ο βομβαρδισμός των Χανίων υπήρξε κυριολεκτικά εξοντωτικός. Η πόλη ολόκληρη είχε περιβληθεί από φλόγες. Στο Ηράκλειο οι Γερμανοί έριπταν συνεχώς αλεξιπτωτιστές. Όμως εναντίον των αλεξιπτωτιστών επιτίθεντο τα εναπομένοντα ελληνικά τμήματα που εβοηθούντο από τον αφάνταστο ηρωισμό των κατοίκων της Κρήτης. Και είναι γνωστό ότι κατόρθωσαν μέσα σε λίγες ώρες σχεδόν όλους τους αλεξιπτωτιστές να τους εξοντώσουν ή να τους αιχμαλωτίσουν. Τελικά, οι γερμανοί τη νίκη τους με την κατάληψη της Κρήτης, την πλήρωσαν με τόσες απώλειες, που ο αριθμός

των νεκρών τους έφθασε για άλλους μεν σε 4.000, ενώ για άλλους σε διπλάσιο περίπου αριθμό.

Έφερα στη σκέψη σας μια εικόνα από τη μαρτυρική κατοχή της χώρας μας 1941- 44. Σας παρουσίασα την ηρωική αντίσταση του λαού μας στις σκληρές εκείνες ημέρες. Με την αναφορά αυτή, θέλησα να προβάλω την ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ που έδειξε τότε ο λαός μας για να γλιτώσει από την οριστική αιχμαλωσία και τον θάνατο.

Γνωρίζουμε όλοι μας ότι η πατρίδα μας σήμερα βρίσκεται σε μια πολύ κρίσιμη καμπή. Κινδυνεύει εθνικά, οικονομικά, πνευματικά, ηθικά. Βρισκόμαστε σε ένα είδος κατοχής με λεηλασίες, ληστείες, αυτοκτονίες, πτωχεύσεις, εγκλήματα και κάθε είδους εχθροπραξίες, που συμβαίνουν καθημερινά ως συμπτώματα της παρακμής στην οποία η εγκληματική αδιαφορία όλων των υπευθύνων συμπεριλαμβανομένου αναλογικά και του λαού, οδήγησαν τη μαρτυρική μας Πατρίδα.

Βρισκόμαστε σε οριακό σημείο. Κι αν αυτό δεν λέγεται κατά κυριολεξία ξενική κατοχή, οπωσδήποτε όμως είναι μια κατάσταση έντονης ΠΑΡΑΚΜΗΣ που υπογραμμίζει ότι όλοι μας, μικροί και μεγάλοι, πρέπει να αναλάβουμε τις ευθύνες μας και ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ, στο μέρος που αναλογεί στον καθένα. Πρέπει να αλλάξουμε τακτική προσανατολισμού της ζωής μας. Πρέπει, όσον εξαρτάται από τον καθένα μας, ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΚΜΗ.

Φέτος, όλοι μαζί και ο καθένας χωριστά ας γίνουμε μαχητές, συνάμα και οικοδόμοι. Και το αγωνιστικό σύνθημα αγαπητά μας παιδιά να είναι: ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΜΗΣ. Και «στο Χριστό να κάνουμε τάμα, καλένας μας να μη σταθεί ώσπου η δουλειά μας να τελειώσει, στο βράχο ο πύργος να ριζώσει και ίσα με τ' άστρα να υψωθεί».

Από το Αγιολόγιο

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΔΡΙΑΝΟΣ ΚΑΙ ΝΑΤΑΛΙΑ (26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ)

Ο άγιος Αδριανός (από τη Νικομήδεια), που έζησε την εποχή του αυτοκράτορα Μαξιμιανού, ήταν νυμφευμένος με τη Ναταλία. Μια μέρα είδε 23 χριστιανούς ομολογητές, να είναι έτοιμοι να μαρτυρήσουν για την πίστη του Χριστού. Ερώτησε τότε: Γιατί και για ποιον αυτοί πάσχουν; Μαθαίνοντας ότι δια τον Χριστόν υφίστανται αυτά τα παθήματα, ο νέος στην ηλικία Αδριανός συγκινήθηκε πολύ και κατενύγη και δήλωσε να τον γράψουν και αυτόν στους καταλόγους των Χριστιανών. Αμέσως, τότε, τον συνέλαβαν και τον έριξαν δέσμιο στη φυλακή. Εκεί έσπευσε να του συμπαρασταθεί και να τον ενθαρρύνει και η σεμνή σύζυγός του Ναταλία. Τον παρότρυνε να υπομείνει γενναίως «εις την υπέρ Χριστού άθλησιν». Ο άγιος Αδριανός αφού υπέμεινε φρικτά βασανιστήρια παρέδωσε το πνεύμα του στον Κύριο. Μετά το μαρτυρικό του τέλος, η Ναταλία μετεκόμισε το τίμιο λείψανό του στην Κωνσταντινούπολη. Λίγο χρόνο αργότερα, μαρτύρησε και η Ναταλία ομολογώντας την πίστη της στον Χριστό, και ενταφιάστηκε πλησίον του ιερού λειψάνου του αγίου Αδριανού.

Απολυτίκιον. Ήχος γ'.

Αναφαίρετον ὄλβον ἡγήσω, τὴν σωτήριον, πίστιν τρισμάκαρ, καταλιπὼν τὴν πατρῶαν ἀσέβειαν καὶ τῷ Δεσπότη κατ' ἔχνος ἐπόμενος, κατεπλουτίσθης ἐνθείοις χαρίσμασιν Ἀδριανὲ ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, ὁμοῦ σὺν Ναταλίᾳ τῇ θεόφρονι.

ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΙΩΝΑΣ (21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ)

Ο προφήτης Ιωνάς έζησε επί των βασιλέων Αμασίου και Ιεροβοάμ (8ο αι. π.Χ.). Τον Ιωνά ο Κύριος τον διέταξε να μεταβεί στη Νινευή, πόλη στην οποία κυριαρχούσε μεγάλη αμαρτία και ειδωλολατρία, για να κηρύξει σ' αυτήν μετάνοια. Ο Ιωνάς όμως, παραβλέποντας την εντολή του Θεού, πήγε σε άλλη πόλη, τη Θαρσίς. Ξεκινώντας με πλοίο το ταξίδι του έπιασε στ' ανοιχτά μεγάλη τρικυμία. Τότε, οι άνδρες του πληρώματος έριξαν κλήρο για να βρουν τον υπεύθυνο του μεγάλου κινδύνου. Και ο κλήρος έπεσε στον Ιωνά, επειδή είχε παρακούσει την εντολή του Θεού. Αφού τον έριξαν στη θάλασσα, η τρικυμία σταμάτησε, τον δε Ιωνά κατάπιε ένα μεγάλο κήτος. Η Εκκλησία μας τιμώντας τη μνήμη του προφήτη Ιωνά (21 Σεπτεμβρίου) αναφέρει τα όσα λέει ο Χριστός σχετικά με την περίπτωση του προφήτη: «ὥσπερ γάρ ἐγένετο Ἰωνᾶς ὁ προφήτης ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας». (Ματθ. ιβ', 40). Δηλαδή, μέσα στην κοιλιά του κήτους που τον κατάπιε, ο προφήτης Ιωνάς δεν διαλύθηκε. Έτσι έγινε και με τον Κύριο. Έμεινε στον τάφο «ακήρατος». Η ιστορία του Ιωνά είναι προφητικό περιστατικό και προτύπωση της τριήμερου ταφής και ανάστασης του Κυρίου.

Απολυτίκιον. Ήχος γ'.

Σάλπιγξ εὐηχος, θείων κριμάτων, κόσμω πέφηνας, ἀναφωνούσα, Ἰωνᾶ τοῖς Νινευίταις μετάνοιαν καὶ συσχεθεῖς ἐν τῷ κήτει προέγραψας, τὴν τοῦ Σωτῆρος τριήμερον ἔγερσιν. Ὅθεν πρέσβευε, δοθῆναι τοῖς σὲ γεραίρουσι, πταισμάτων ἱλασμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Ευαγγελικές Περικοπές

Κυριακή 23.9.12 (Α' ΚΥΡ. ΛΟΥΚΑ)

Ευαγγελική περικοπή: Λουκ. ε', 1-11

«ἐπὶ δέ τῳ ῥήματί σου χαλάσω τό δίκτυον» (στίχ. 5)

Η πείρα της ζωής και η υπακοή στον Χριστό

Η πείρα προσδιορίζεται σαν το καταστάλαγμα της ζωής. Συσσωρεύεται από όσα ζούμε και μαθαίνουμε παρατηρώντας τους φυσικούς νόμους που δεσποζουν στον Κόσμο. Οι ψαράδες της σημερινής ευαγγελικής περικοπής είχαν αποκτήσει αξιόλογη εμπειρία από τη δουλειά τους. Η εντολή που τους δόθηκε από τον Χριστό να ψαρέψουν την ημέρα ήταν αντίθετη με την πείρα τους, που τους βεβαίωνε πως ήταν άδικος κόπος να ξαναπάνε για ψάρεμα την ημέρα, ύστερα από τον κόπο όλης της νύχτας, που μάλιστα δεν είχε αποτέλεσμα.

Το ίδιο παρατηρείται και με την ανθρώπινη πείρα, όταν έρχεται σε αντίθεση με σοβαρά πνευματικά ζητήματα. Καλεί, π.χ. η Εκκλησία τους ανθρώπους σε μια νέα ζωή αγάπης και μετάνοιας. Αλλά πολλοί, που στηρίζονται στην πείρα των αμαρτωλών κλίσεων του ανθρώπου, διαφωνούν: «Αυτό δεν γίνεται. Πώς θα αλλάξω, όταν έχω συνηθίσει να ζω όπως κάθε μέρα;».

Όμως σ' αυτού του είδους την εμπειρική λογική δεν υποτάσσεται η χριστιανική πίστη. Δεν αμφισβητεί τα αληθινά στοιχεία που έχει, αλλά βλέπει κι εκεί που η κοινή λογική αδυνατεί να προχωρήσει. Η Αγία Γραφή μάς διδάσκει: «Ἔστι δέ πίστις ἐλπίζομένων

ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων». Προκαλούμαστε στην αποδοχή πραγμάτων που, ενώ δεν τα βλέπουμε, η πίστη μάς πληροφορεί ότι είναι πιο βέβαια και απ' όσα αντιλαμβανόμαστε με τις αισθήσεις μας. Αυτή η εμπιστοσύνη στον Χριστό δεν μένει θεωρητική, αλλά εκφράζεται θεληματικά με την υπακοή.

Η πείρα των ψαράδων βεβαίωνε ότι ήταν μάταιη η απόπειρα και μάταιος ο κόπος για να αλιευθούν ψάρια εκείνες τις ώρες. Ο Πέτρος όμως υπακούει όχι στο μυαλό του, αλλά στον Χριστό: «ἐπὶ δέ τῳ ῥήματί σου χαλάσω τό δίκτυον». Και τα πράγματα έδειξαν ότι, παρά την αντίθετη πείρα της λογικής του ψαρά, μπόρεσαν κι έπιασαν ψάρια: «πλήθος ἰχθύων πολύ».

Υπάρχουν περιπτώσεις που η εμπιστοσύνη και η υπακοή στον Θεό ανατρέπουν την ανθρώπινη πείρα και δημιουργούν ευλογημένες καταστάσεις. Οι Απόστολοι με την υπακοή τους δεν απέβαλαν την πείρα τους, αλλά την συνέθεσαν με την θερμή πίστη στον Κύριο. Και πέτυχαν. Ακριβώς αυτή τη σύνθεση πείρας και πίστεως καλείται κάθε χριστιανός να έχει ως κανόνα στη ζωή του. Έτσι οι πιστοί άνθρωποι θα πατάμε στη γη, αλλά θα βαδίζουμε σταθερά και προς τον ουρανό.

για σας τους εφήβους

ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Ο ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗΣ.

Στην έκθεση του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου «Το ναυάγιο των Αντικυθήρων» τα 82 θραύσματα του Μηχανισμού (7 μεγάλα και 75 μικρά) μαζί με την παρουσίαση των μελετών μέσω βίντεο, καταλαμβάνουν ολόκληρη αίθουσα και προοδευτικά εισάγουν τους

επισκέπτες στον άγνωστο κόσμο της αρχαίας υψηλής τεχνολογίας.

Όπως αναφέρει ο διαστημικός φυσικός Ξεν. Μουσάς «Ο Μηχανισμός των Αντικυθήρων

είναι ο αρχαιότερος αναλογικός υπολογιστής που χρησιμοποιεί την τέχνη των οδοντωτών τροχών για να κάνει μια σειρά πολύπλοκους υπολογισμούς». Υπολογίζει τη θέση του Ήλιου και της Σελήνης, συγχρόνως δίνει και την ημερομηνία. Και επιπλέον προβλέπει όλες τις εκλείψεις της Σελήνης. Υπολογίζει ακόμη διάφορα ημερολόγια (π.χ. το τροπικό έτος) και τα σεληνοηλιακά ημερολόγια που τηρούνται ως σήμερα για τον προσδιορισμό του Πάσχα. Ο Μηχανισμός των Αντικυθήρων είναι ένα θαύμα της Αστρονομίας και της Μηχανικής.

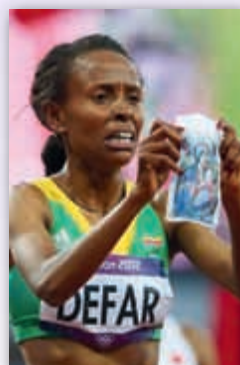
Η έκθεση θα διαρκέσει ως τις 28 Απριλίου 2013 (βλ. και εφ. «Το Βήμα», 1.7.12).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ...

Η Meseret Defar, νικήτρια των 5.000 μ. στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Λονδίνου, προκάλεσε κατάπληξη και συγκίνηση σε πλήθος λαού, όταν μετά τον τερματισμό της έβγαλε μια εικόνα της Βρεφοκρατούσας

Παναγίας και άρχισε να την ασπάζεται με λυγμούς.

Σημείωση: Η αθλήτρια αυτή από την Αιθιοπία μαθαίνουμε ότι περνάει πολλούς μήνες του χρόνου στην Ελλάδα, όπου ζει η πρώτη της ξαδέλφη με την οικογένειά της και στην οποία βρίσκει πρόθυμη φιλοξενία. Η Meseret

Defar σχεδιάζει να εγκατασταθεί μόνιμα στην Ελλάδα και να ανοίξει σχολή για δρομείς μεγάλων αποστάσεων. Τέτοιους μετανάστες τους θέλουμε και τους καλωσορίζουμε.

ΣΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ.

Στο Άγιον Όρος δήλωσε ότι θα πάει το χάλκινο μετάλλιο που κατέκτησε στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Λονδίνου ο πρωταθλητής του τζούντο Ηλίας Ηλιάδης. Ο Ηλιάδης είπε ότι το μετάλλió του ανήκει πρώτα στον Θεό, μετά στους Έλληνες και βέβαια κατόπιν και σ' αυτόν. Ο Ολυμπιονίκης είχε επισκεφθεί περίπου δύο μήνες πριν από τους Αγώνες του

Λονδίνου τη Μονή Βατοπεδίου για να πάρει δύναμη από την Παναγία, όπως δήλωσε μετά τον θρίαμβό του στο ολυμπιακό τατάμι του τζούντο.

ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΤΟ

ΠΡΩΤΟ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ. Ο νεαρός ιστιοπλόος από τη Λεμεσό Παύλος Κοντίδης, χάρισε στην πατρίδα του το πρώτο Ολυμπιακό μετάλλιο. Οι κυπριακές εφημερίδες έγραψαν:

“ΣΗΜΕΡΙΝΗ”: «Σήκωσε την Κύπρο στο κα-

τάρτι του». “ΠΟΛΙΤΗΣ”: «Ρίξτε τα τείχη. Παύλο σ’ ευχαριστούμε. Στον χάρτη των μεταλλίων για πρώτη φορά η Κύπρος». “ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ”: «Δια χειρός Κοντίδη η πιο χρυσή σελίδα». “ΧΑΡΑΥΓΗ”: «Ασήμωσε την Κύπρο ο 21χρονος ιστιοπλόος με την ανεπανάληπτη επιτυχία του στα σκάφη τύπου Λείζερ».

ΟΙ ΒΡΙΣΙΕΣ ΤΙΜΩΡΟΥΝΤΑΙ. Διαβάσαμε κάτι σημαντικό: Ο Δήμαρχος των Βρυξελλών Φρεντύ Τιλεμάν αποφάσισε πως κάθε μορφή ύβρεως που εκφέρεται στο δρόμο θα τιμωρείται πλέον με πρόστιμο που μπορεί να φθάσει και τα 250 ευρώ.

Το μέτρο αυτό έχει ως στόχο του να καταπολεμηθεί το αίσημα ατιμωρησίας σχετικά με τις καθημερινές απρέπειες. Μακάρι τέτοια «μέτρα» να ψηφίζονταν και στην Ελλάδα. Θα ανέκοπταν αισθητώς τις χυδαιότητες και τη λασπολογία.

Βρυξέλλες

ΤΟ ΤΑΛΕΝΤΟ ΤΩΝ ΕΛΕΦΑΝΤΩΝ. Η φωτογραφία που βλέπετε δεν είναι προϊόν μοντάζ. Είναι πραγματική. Λοιπόν, ένας ελέφαντας διασχίζει ένα δρόμο στη Φρανκφούρτη, υπό τα βλέμματα των εκπληκτων οδηγών. Αυτός ο ινδικός ελέφαντας είναι μέλος του τσίρκου Carl Bush,

που έδινε παραστάσεις ως τις 19 Αυγούστου στην Φρανκφούρτη. Απ’ ό,τι φαίνεται στη φωτογραφία, ο ελέφαντας που ακούει στο όνομα

“Κάρλα” δεν αρκείται στην εκτέλεση του νούμερου του, αλλά... δεν χάνει και την ευκαιρία περιήγησης στα αξιοθέατα της πόλης.

Οι ελέφαντες είναι ιδιαίτερα φιλικόι προς τον άνθρωπο. Σε κάποια πάρκα στο εξωτερικό, στο Μπαλί και αλλού, δίδουν εντυπωσιακές παραστάσεις και συμπεριφέρονται σαν πραγματικοί ηθοποιοί, εντυπωσιάζοντας πάντοτε με το ταλέντο τους.

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΙΝΑ. Ο κινέζος Λι Τσενγκούι, γνωστός για τις μεταφράσεις του σε αρκετά ελληνικά λογοτεχνικά έργα, δηλώνει: «Αγάπησα πολύ τα ελληνικά. Η ελληνική γλώσσα είναι τώρα η ζωή μου». Εξάλλου και ο νεοελληνιστής κινέζος Λιου Ρουί Χογκ μετέφρασε τη σπουδαία ιστορική μελέτη της Καθηγήτριας Πανεπιστημίου Ν. Ιακωβάκη «Ευρώπη μέσω Ελλάδας. Μια καμπή της ευρωπαϊκής αυτοσυνείδησης», γιατί θέλησε να γνωρίζουν οι Κινέζοι, πόσο ο Ελληνισμός επηρέασε την Ευρώπη κατά τον 17ο και 18ο αιώνα.

Το μεγαλύτερο Πανεπιστήμιο της Κίνας στη Σανγκάη ίδρυσε πρόσφατα Σχολή Αρχαίας Ελληνικής Φιλοσοφίας, ενώ μέχρι τώρα στην Κίνα η Αρχαία Ελληνική Φιλοσοφία μεταφραζόταν από άλλες γλώσσες. Ήδη οι Κινέζοι μεταφράζουν τους αρχαίους Έλληνες φιλοσόφους απευθείας από τα ελληνικά.

Πιλολογική

ΠΟΘΟΣ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΥ

Θυμάμαι της αυλής μας τον βασιλικό,
τα γιούλια, το αγιόκλημα, τον δυόσμο,
του γιασεμιού το μύρο το μεθυστικό
και δεν τ' αλλάζω μ' όλονε τον κόσμο!

Θυμάμαι το σπιτάκι μας το φτωχικό,
τα περιστέρια μας, την καρδερίνα,
τις δυο κοτούλες και τον πετεινό
- δεν είχαμε άλλα πλούτη από 'κείνα -.

Θυμάμαι μια βρυσούλα δροσερή
που ξεδιψούσε πάντα το διαβάτη
που πέρναγε απ' το σπίτι μας μπροστά
για νάβγει απ' του χωριού το γιδοστράτι.

Θυμάμαι το μικρό μας το φουρνί
που έψηνε η μάνα το ψωμί μας,
θυμάμαι και μια κούνια σκαλιστή
που κούναγε η βάβω το παιδί μας!

Του τοίχου το ρολόι το παλιό,
παλιά κληρονομιά απ' την γιαγιά μου
που κτύπαγ' ασταμάτητα κι αυτό
όπως χτυπούσε η παιδιάστικη καρδιά μου!

Θυμάμαι, μέσ' στο νου μου τριγυρνούν
τα άγια τα λιθάρια του σπιτιού μου,
αυτά που μούσκεψε και στέριωσε γερά
το κλάμα κι ο ιδρώτας του γονιού μου.

Θυμάμαι και δακρύζω από χαρά,
θες από λύπη, από πόνο κλαίω
και νοσταλγώ τα χρόνια τα παλιά
και μέσ' στο κλάμα μου μονολογώ και λέω:

Παιδί και παιδική διαφήμιση

Αναρίθμητοι είναι οι κίνδυνοι που διατρέχουν τα παιδιά σήμερα. Θα ήθελα να σταθώ στους κινδύνους που κρύβει η παιδική διαφήμιση, εξαιτίας του ότι αυτή έχει πάρει πλέον στη ζωή μας ανεξέλεγκτες διαστάσεις.

Πρώτα απ' όλα αναφέρω την πνευματική σύγχυση που προκαλούν στα παιδιά τα διαφημιστικά μηνύματα. Σε πολλές περιπτώσεις στις διαφημίσεις παρουσιάζεται ένας κόσμος διαφορετικός απ' τον πραγματικό, ένας κόσμος όπου συμβαίνουν θαύματα, αν αποκτηθούν τα προβαλλόμενα προϊόντα. Τα παιδιά, που δεν έχουν ακόμα αναπτύξει επαρκώς την κριτική τους ικανότητα, συγχέουν τις καταστάσεις και επιζητούν επίμονα την απόκτηση των διαφημιζόμενων. Όταν αυτό δεν συμβαίνει, δοκιμάζουν το αίσθημα της απογοήτευσης.

Επιπλέον, τα κύρια στοιχεία που προβάλλει η διαφήμιση στο παιδικό κοινό εί-

Νάσαι καταραμένη ξενιτιά·
τα πλούτη σου; κι αυτά καταραμένα·
τα δίνω όλα νάβλεπα ξανά
το σπίτι μου και μέρη αγαπημένα!

Τα δίνω· φτάνει νάβλεπα ξανά
το σπίτι, την αυλή μας με τον κήπο·
τα δίνω για ν' αφήσω ταπεινά
στο χώμα μας τον υστερνό μου κτύπο.

Μ.Χ.

ή γ ω ν ι ά

ναι η απόκτηση ομορφιάς (με τη χρήση μότο του τύπου «Γίνε η πιο όμορφη πριγκίπισσα με το τάδε προϊόν») και η απόκτηση δύναμης (με μότο του τύπου «Γίνε ο υπέρτατος μαχητής»). Μάλιστα, η διαφήμιση συνδέει την απόκτηση των δύο αυτών στοιχείων με την ανταγωνιστικότητα. Έτσι το παιδί ωθείται στο να βλέπει τα υπόλοιπα παιδιά γύρω του ως ανταγωνιστές, ωθείται στο να χάσει την παιδικότητα και την κοινωνικότητά του.

Εξίσου άξιο παρατήρησης είναι ότι η διαφήμιση αποσκοπεί στη μετατροπή των παιδιών σε μανιόδεις καταναλωτές. Όσο πιο

μικρό το παιδί μάθει να είναι διψαλέος καταναλωτής, τόσο το καλύτερο για τις εταιρίες! Εθίζεται στον καταναλωτισμό, η κριτική του σκέψη αδυνατίζει και γίνεται ευάλωτο.

Γι' αυτούς τους λόγους πιστεύω πως οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί πρέπει να προστατεύουν τα παιδιά, φροντίζοντας να αυξάνουν τις άμυνές τους απέναντι στον ύπουλο εχθρό που ονομάζεται παιδική διαφήμιση.

**Μυρτώ Κακούρη,
Β' Λυκείου**

Τέχνη & Ζωή

Από την ανάγκη του ανθρώπου να εκφράζεται, έχει προκύψει και η τέχνη που έχει γίνει, θα λέγαμε, στοιχείο απαραίτητο της καθημερινότητάς του. Προσπαθώντας ν' αναπτύξουμε με λίγα λόγια την προσφορά της τέχνης καταγράφουμε με συντομία για τους αποδέκτες τα εξής:

Κατ' αρχάς πλησιάζοντας ο άνθρωπος τον κόσμο της τέχνης εισάγεται σε μια κατάσταση κάπως ιδανική. Στη ζωή του κάθε άνθρωπος αντιμετωπίζει προβλήματα, απογοητεύσεις, στενοχώριες. Μέσα από τον κόσμο της τέχνης μπορεί να νιώσει μια ανακούφιση δοκιμάζοντας ακόμη και το αίσθημα της χαράς. Η τέχνη, εν προκειμένω, αποτελεί και ένα μέσο με το οποίο ο άνθρωπος υποβοηθείται στην ανανέωση των ψυχικών του δυνάμεων.

Στους αποδέκτες της τέχνης προσφέρονται πνευματικά ερεθίσματα για προβληματισμό. Αυτός που μυείται στην καλλιτεχνική δημιουργία καλλιεργείται πνευματικά, γνωρίζει καλύτερα τη ζωή και αναπτύσσει κριτική σκέψη και αισθητική αντίληψη. Και αυτός ο τρόπος συ-

ντελεί στη διαμόρφωση ολοκλήρωσης της προσωπικότητάς του και στην ομορφιά τού ψυχικού του κόσμου.

Αναφορικά με τον ίδιο τον καλλιτέχνη, η δημιουργία τού προσφέρει ευχαρίστηση και ψυχική ικανοποίηση από τα δημιουργικά του αποτελέσματα. Ιδιαίτερα οι νέοι που ασχολούνται σε καλλιτεχνικές επιδόσεις αποκτούν κίνητρα για αγώνα για έναν καλύτερο κόσμο, «όμορφο, αγγελικά πλασμένο». Το αντικείμενο του καλλιτέχνη αποτελεί γι' αυτόν το στολίδι της ζωής του.

Η τέχνη γενικά προσφέρει ευαισθησία στη ζωή, διαπλάθει ηθικό χαρακτήρα και χαρίζει λεπτότητα και ομορφιά στη ζωή. Μοιάζει με τα τριαντάφυλλα και τα κρίνα. Ποιος θα μπορούσε να φανταστεί τη φύση χωρίς λουλούδια;

Όλοι οι νέοι οφείλουμε να είμαστε συντελεστές καλλιτεχνικής δημιουργίας, αλλά και ν' αντιδρούμε σε οτιδήποτε σκιάζει άμεσα ή έμμεσα και υποσκάπτει την έφεση για καλλιτεχνικές δημιουργίες.

**Κατασκηνωτικά Σεμινάρια 2012
Θεοδώρα Πούλη,
Γ' Λυκείου**

Οι απόφοιτοι των Εκπαιδευτηρίων μας 2011 - 2012

Στη φωτογραφία είναι όλοι οι φετινοί απόφοιτοι των Εκπαιδευτηρίων μας. Εκτός από δύο πέτυχαν όλοι να εισαχθούν σε Πανεπιστημιακές Σχολές (Φιλοσοφική, Οικονομικό, Γεωγραφίας, Νηπιαγωγών κ.ά.).

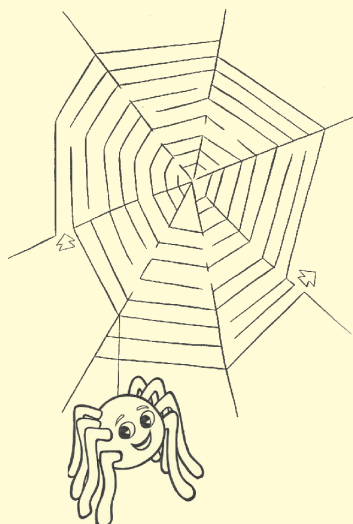
Χαίρονται τώρα οι νέοι μας που με την επιτυχία τους απολαμβάνουν τους καρπούς των προσπαθειών τους.

Η Διεύθυνση των Εκπαιδευτηρίων μας μαζί και το Διδακτικό Προσωπικό τους εκφράζουν τα εγκάρδια συγχαρητήριά τους. Και τους εύχονται με τη βοήθεια του Υψίστου να ανέλθουν μελλοντικά και σε ανώτερα κλιμάκια της ζωής.

ΟΙ ΣΠΙΘΕΣ ΤΟΥ ΠΥΡΣΟΥ

Ο ΙΣΤΟΣ ΤΗΣ ΑΡΑΧΝΗΣ

Βρες την έξοδο από τον ιστό της αράχνης, χωρίς να τον χαλάσεις...

ΞΕΡΕΤΕ...

Ξέρετε ποιο είναι το μεγαλύτερο τοπωνύμιο στην Ευρώπη κι ένα από τα μεγαλύτερα στον κόσμο;

Το όνομα ενός χωριού στο νησί Ανγκλεσεϊ της Μ. Βρετανίας. Το χωριό ονομάζεται – κρατήστε την αναπνοή σας – **Llanfairpwllgwyngyllgogerychwyrndrobwlll antysiliogogogoch (!!!)**

Το τοπωνύμιο έχει 58 γράμματα και σημαίνει «Η Εκκλησία της Παρθένου κάτω από τις λεπτοκαρυές, πλάι στο ποταμάκι και κοντά στην εκκλησία του Αγίου Τισιλίου δίπλα στην κόκκινη σπηλιά». Αραγε, αξίζει να το επισκεφτεί κανείς

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΑ

Ο Χρήστος, ο Θόδωρος, ο Τρύφωνας και ο Θανάσης σχηματίζουν μια τετράδα στη σκυταλοδρομία. Σύμφωνα με τους χρόνους τους, ο Θόδωρος είναι πιο γρήγορος από τον Θανάση αλλά πιο αργός από τον Τρύφωνα κι αυτός ο τελευταίος είναι πιο γρήγορος από τον Θανάση αλλά πιο αργός από τον Χρήστο. Ποιος αθλητής είναι πιο γρήγορος απ' όλους;

ΠΟΣΟ ΚΑΛΑ ΞΕΡΕΙΣ ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ;

Αν μετά από τόσα χρόνια στα θρανία νομίζεις ότι παίζεις το αλφάβητο στα δάχτυλα, χρονομέτρησε τον εαυτό σου στις απαντήσεις:

- Ποια γράμματα του αλφαβήτου δεν έχουν ούτε μια καμπύλη;
- Ποια γράμματα δεν έχουν ούτε μία ευθεία γραμμή;
- Ποια γράμματα φαίνονται ίδια και αναποδογυρισμένα;
- Σε ποια γράμματα τα κεφαλαία μοιάζουν με τα πεζά;

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

-Μαμά, γιατί με πονάει το στομάχι μου; Ρωτάει ο Μάκης.

-Γιατί είναι άδειο, παιδί μου, απαντάει η μητέρα του.

Εκείνη τη στιγμή μπαίνει μια φίλη της μητέρας του.

-Πόπη, δώσε μου μια ασπιρίνη.

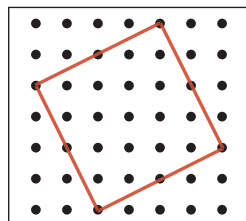
Με πονάει φοβερά το κεφάλι μου, λέει.

Κι ο Μάκης πετάγεται:

-Σας πονάει, κυρία Μαίρη, γιατί είναι άδειο...

ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ ΑΠΟ ΤΕΛΕΙΕΣ

ΠΛΟΥΣΙΟ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ;
ΜΥΑΓΡΑ=ΦΑΚΑ,
ΚΟΡΩΜΑ=ΕΞΑΨΗ,
ΣΥΝΟΛΚΗ=ΜΑΖΕΜΑ/ΣΥΣΤΟΛΗ,
ΛΑΒΡΟΣ=ΟΡΜΗΤΙΚΟΣ,
ΣΤΡΑΚΑ=ΚΡΟΤΟΣ

Μαθητές μας στον προαύλιο Χώρο των Εκπαιδευτηρίων μας.